

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 lutego 2008 r.

w sprawie zakończenia procedury badawczej dotyczącej praktyk handlowych stosowanych przez Argentynę w związku z przywozem wyrobów włókienniczych i odzieżowych

(2008/200/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

d) nadmiernie uciążliwy wymóg etykietowania;

e) podatek „statystyczny” i dyskryminujący VAT.

(3) Skarżący twierdził również, że praktyki te powodowały niekorzystne skutki w handlu, w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia.

(4) W związku z tym Komisja zdecydowała, po konsultacjach z Komitetem Doradczym ustanowionym na mocy rozporządzenia, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie procedury badawczej w celu rozważenia stanu prawnego i faktycznego podniesionych kwestii. W konsekwencji procedura badawcza została wszczęta dnia 27 listopada 1999 r. ⁽²⁾.

A. POSTĘPOWANIE

(1) W dniu 11 października 1999 r. Euratex – Europejska Organizacja ds. Odzieży i Wyrobów Tekstylnych (European Apparel and Textile Organisation) złożyła skargę zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94 (zwanego dalej „rozporządzeniem”) w imieniu członków organizacji eksportujących do Argentyny lub mających taki zamiar.

(2) Skarżący twierdził, że sprzedaż wyrobów włókienniczych i odzieżowych ze Wspólnoty do Argentyny napotyka szereg przeszkód w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 wymienionego wyżej rozporządzenia, tzn. „praktyki handlowe przyjęte lub utrzymywane przez państwo trzecie, w stosunku do których zasady handlu międzynarodowego ustanawiają prawo do wszczęcia postępowania”. Domniemane przeszkody w handlu:

a) procedury kontrolne przed wysyłką i minimalne wartości celne;

b) nadmierne wymagania dotyczące świadectw pochodzenia;

c) wymóg przedstawienia formularza deklaracji składu wyrobu;

B. USTALENIA WYNIKAJĄCE Z PROCEDURY BADAWCZEJ

(5) W 2000 r. badanie w sprawie świadectwa pochodzenia wykazało, że uciążliwe wymogi okazały się naruszać art. VIII ust. 3 i art. X Układu GATT 1994, art. 7 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie wyrobów włókienniczych oraz odzieżowych oraz że naruszają zalecenia zawarte w art. VIII ust. 1 lit. c) Układu GATT 1994. Środki dotyczące wymogu etykietowania okazały się naruszać art. 2 ust. 2 Porozumienia WTO w sprawie barier technicznych w handlu i naruszają zalecenia zawarte w art. VIII ust. 1 lit. c) Układu GATT 1994. Odnośnie do formularza deklaracji składu wyrobu okazało się, że wymóg ten jest niezgodny z art. 2 Porozumienia WTO w sprawie licencjonowania przywozu. Jeśli chodzi o procedurę kontroli minimalnych wartości celnych, służby Komisji nie mogły zająć ostatecznego stanowiska z powodu wprowadzenia ostatnio nowego prawa regulującego tę kwestię. W kwestii procedur kontrolnych przed wysyłką nie stwierdzono pogwałcenia jakichkolwiek szczególnych postanowień Porozumienia WTO w sprawie inspekcji przedwysyłkowej. Jednakże nie wydaje się, aby wymóg ten odpowiadał celowi i duchowi Porozumienia. W końcu nie stwierdzono naruszenia zasad WTO odnośnie do podatku „statystycznego”, zaś kwestia dyskryminującego VAT została już potraktowana w ramach innej procedury TBR (rozporządzenie w sprawie przeszkód w handlu) dotyczącej przywozu wykończonych skóry do Argentyny ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 356/95 (Dz.U. L 41 z 23.2.1995, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. C 340 z 27.11.1999, s. 70.

⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 4.11.1998, s. 46.

- (6) Procedura badawcza wykazała również, że środki poddane badaniu, w ujęciu łącznym, spowodowały niekorzystne skutki w handlu lub zagrażały ich spowodowaniem, w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia.

C. ROZWÓJ SYTUACJI PO ZAKOŃCZENIU DOCHODZENIA

- (7) Po zakończeniu dochodzenia rozpoczęła się wieloletnia dyskusja z władzami argentyńskimi w celu osiągnięcia polubownej ugody mającej na celu zniesienie lub stopniowe złagodzenie wyżej wymienionych przeszkód w handlu.
- (8) Jeśli chodzi o praktyki ustalania wartości celnej sytuacja uległa w ostatnich latach poprawie. Nastąpiło zwiększenie przejrzystości, od kiedy producenci i eksporterzy europejscy mogą uczestniczyć w wyznaczaniu szacunkowych wartości w procedurze określania wartości celnej. Kontrole przedwysyłkowe zostały wycofane, zaś wymóg przedstawienia formularza deklaracji składu wyrobu nie wydaje się stwarzać jakiegokolwiek problemu eksporterom.
- (9) W kwestii świadectwa pochodzenia osiągnięto znaczny postęp od momentu przyjęcia *Instruccion General No 9/2002 de la Direccion General de Aduanas* w dniu 8 lutego 2002 r. Do niedawna główną pozostającą przeszkodą w handlu stojącą przed europejskim przemysłem był wymóg, w przypadku handlu trójkątnego, przedstawienia władzom argentyńskim nie tylko świadectwa pochodzenia, lecz również faktury między producentem towarów pochodzących z krajów trzecich a eksporterem w kraju wysyłki. Wymóg ten wiązał się z kwestią poufności oryginalnej transakcji. Dzięki przyjęciu *Nota External No 3/07 de Administracion Federal de Ingresos Publicos (Subdireccion general tecnico legal aduanera)* Argentyna skutecznie uchyliła wymóg dostarczania kopii oryginalnej faktury, co zostało obecnie zastąpione świadectwem wystawionym przez właściwe organy kraju wysyłki, np. izbę handlową, a następnie poświadczonego przez kraj wysyłki w konsulacie Argentyny.

- (10) Odnośnie do wymogu etykietowania związanego z obowiązkowym naszywaniem znaczków skarbowych władze Argentyny poinformowały, że koszty takiego wymogu w porównaniu z wartością wysyłki są bardzo niskie. W związku z tym okazuje się, że ewentualne niekorzystne skutki tej pozostałej przeszkody w handlu nie mają i nie mogą mieć materialnego wpływu na gospodarkę Wspólnoty lub regionu Wspólnoty ani na sektor produkcji wyrobów włókienniczych.

D. WNIOSKI I ZALECCNIA

- (11) W świetle powyższej analizy uznaje się, że procedura badawcza doprowadziła do satysfakcjonującej sytuacji odnośnie do domniemanych przeszkód w handlu wymienionych w skardze Eurateksu lub że, w przypadku przyzwywania znaczków skarbowych, badane środki nie mają same w sobie materialnego wpływu na regiony Wspólnoty Europejskiej produkujące wyroby włókiennicze. Należy w związku z tym zakończyć procedurę badawczą zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia.
- (12) Zasięgnięto opinii Komitetu Doradczego w zakresie środków przewidzianych w niniejszej decyzji,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Procedura badawcza dotycząca praktyk handlowych stosowanych przez Argentynę w związku z przywozem wyrobów włókienniczych i odzieżowych jest niniejszym zakończona.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji